

К. М. МОРОНОВА

ТРЪТНИ
БЕЗ МЕН

Превод от английски
Карина Горанова

 ciela

ПЛЕЙЛИСТ

Jerk – Oliver Tree

My Songs Know What You Did in the Dark (Light Em Up) – Fall Out Boy

Can't Hold Us – Macklemore & Ryan Lewis

Waste – kxllswxtch

Enemy – Tommee Profitt feat. Beacon Light, Sam Tinnesz

Ava – FAMY

Brother – Kodaline

Hate Myself – NF

Fill the Void – The Weeknd, Lily-Rose Depp, Ramsey

Tourniquet – Zach Bryan

Older – Isabel LaRosa

Pretty Toxic Revolver – MGK

I hate u, I love u – Gnash feat. Olivia O'Brien

Black Dahlia – Hollywood Undead

Bloody Valentine – MGK

I think I'm OKAY – MGK with YUNGBLUD and Travis Barker

To die for – Sam Smith

I am the Antichrist to you – Kishi Bashi

Animals – Maroon 5

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ЗА СЪДЪРЖАНИЕТО

За някои читатели съдържанието на тази книга може да бъде смущаващо и обезпокоително. Това е мрачен военен роман, чието действие се развива в измислената мрежа на „секретните сили“. Някои от оръжията и мишиите са крайно нереалистични. Някои места и обекти също са измислени.

Ако темите по-году ви обиждат или сте чувствителни към тях, моля, не четете тази книга.

В нея е включено следното: физическо насилие, подробно описани сексуални сцени, болезнени кинкове, игра с кръв, мрачен хумор, експлицитни кървави сцени, смърт, нецензурен език, екстремен тормоз, мъчения, сексуално посегателство, секс без съгласие от двете страни, секс със съмнително съгласие, сексистко поведение, военна травма/аспекти на войната, посттравматично стресово разстройство, споменаване на изнасилване и проникване с взлом в дома, убийство.

ПРОЛОГ

БОУНС

ПАТАГОНИЯ, ДВЕ ГОДИНИ ПО-РАНО

Очите на Ейбрахам са замъглени от тъмна кръв. Опитвам се да избърша червените струйки от бузите му с ръката си, но тя тече неумолимо от раната отстрани на главата му. Светлокестенявата му коса, която винаги е била толкова блестяща, сега е пурпурночервена и обагрена в цветовете на смъртта. По кожата му са залепнали пръст и камъчета. Паниката ме връхлита и само благодарение на огромно усилие на волята чертите на лицето ми остават спокойни и безизразни.

– Б-Боунс¹.

Усещам тежест в гърдите си заради слабостта в накъсаното му дишане и треперещите му пръсти, когато

¹ Bones (англ.) – кости – Б. пр.

протяга ръка към мен. Черните му ръкавици са подгизнали от кръв. Преханвам долната си устна, за да овладее агонизиращата болка, която се надига в гърлото ми.

– Тук съм, Ейбрахам – отвърщам и затварям очи, за да не дам воля на отчаянието си.

– Аз... – Той се закашля и опръсква маската ми с кръв. Не мигам. – С-страх ме е. – Зелените му очи са мътно-жълти от червената течност. Смъртта се вкопчава в него и те някак избледняват. Свалям ръкавиците си с треперещи ръце и притискам студената си длан към бузата му.

Мамка му. Не трябваше да сме тук, не и в това положение. Отрядът „Райът“ (Riot) трябваше да ни посрещне на контролно-пропускателния пункт. Къде, по дяволите, бяха отишли? Навеждам се, а куршумите рикошират в сухата земя и вдигат прах около нас.

В гърдите на Ейбрахам, точно до сърцето му, зее дупка и тялото му бързо изстива. *По дяволите.* Вдигам глава и се опитвам да открия другите от нашия отряд през гъстия дим. На поляната около мен има три безжизнени тела на врагове. Убих ги собственооръчно, безмилостно и жестоко, както са ме учили, но не те застреляха помощника ми. Не заради тях ще загуби живота си. Куршумът е минал директно през бронезилетката му и със сигурност е от по-висок клас.

Стискам юмруци. Защо не изпълни нареждането ми да остане на безопасно разстояние? *По дяволите.*

Останалите от отряда ми отвърщат на огъня и подсигурият периметъра, но вече е твърде късно. Много хора са умирали пред очите ми и съм наясно кога ситуацията е неоправима. Ейбрахам няма да оцелее, но просто не мога да го изоставя. Трябва да спазвам протоколи,

а и мисията все още не е завършена, ала това очевидно не ми е важно както преди. Не и сега, когато той ще умре. Затварям очи и бавно свалям маската си с треперещи ръце.

Лице, което никоой не би трябвало да съзира. *Искам обаче той да ме види.*

Отварям очи и го поглеждам.

Зениците на Ейбрахам се разширяват и той повдига вежди, а на лицето му е изписана болка.

– Боунс, не бива... – Опитва се да протегне длан, за да покрие лицето ми, но не успява. Ръката му пада и аз яхващам.

– Брадшоу.

Той затваря бавно уморените си очи, но върху напуканите му устни се появява едва доловима усмивка.

– Казвам се Брадшоу – изричам почти шепнешком, но знам, че Ейбрахам ме чува.

Издъхва, сякаш с въздишка на облекчение. Последната в живота му, макар да не прозвуча така.

Ейбрахам все още е втренчен в мен и помътнелите му очи като че ли ме пронизват.

Светлината угасна.

В сърцето ми се ражда желание за мъст.